

2006. december 11.

Népszabadság

„Sajnálát megtiltva”

A Szájjal és Lábbal Festő Művészek Egyesülete 1965-ben Liechtensteinben jött létre. 650 mozgássérült festőművész csatlakozott az egyesülethez, és 42 országban működik kiadójuk. Jelmondatuk kezdettől fogva az volt: „sajnálát megtiltva”.

A [Szájjal és Lábbal Festő Művészek Egyesülete](#) a mozgássérült művészek szabad kibontakozását segíti. Kiállításokat szerveznek, és szervezik a művek, valamint az ezekből készült képeslapok, naptárak terjesztését.

Az önszervező egyesület anyagi függetlenséget biztosít a máskülönben aligha érvényesülő művészeknek, hogy önállóan gondoskodhassanak megélhetésükről, és saját teljesítményük alapján integrálódjanak a társadalomba. Ugyanakkor szigorúan ragaszkodnak a magas művészeti színvonalhoz is.

Magyarországon a *Szájjal és Lábbal Festő Művészek Kiadója Bt.* hagyománnyá tette, hogy aki segíteni akarja a mozgássérült művészek ügyét, könnyen megteheti néhány ünnepi üdvözlőlapjuk megvásárlásával - [olvasható közleményükben](#).

- "MIÉRT NE tőlük vegyük meg őket?" - kérdezik. - "Hiszen szépek, és kedvező az áruk. Így segítjük is a szájjal és lábbal festő művészek önálló életvitelét és munkáját – erőt adva számukra a folytatáshoz."

Gondola.hu

Harrach: Ez lenne a megnyugtató válasz?

A támogató szolgálatok normatív támogatása közel 15 százalékkal, a közösségi ellátásoké több mint 3 százalékkal, a fogyatékos személyek bentlakásos ellátása közel 2 százalékkal, a fogyatékosok átmeneti ellátása több mint 4 százalékkal csökken.

A karitatív szervezetek érdekében emelt szót Harrach Péter a T. Házban. A kereszténydemokrata politikus Csizmár Gábor szociális és munkaügyi minisztériumi államtitkárt kérdezte, pontosabban: „csak” továbbította az országos karitatív szervezetek közös aggodalmát, lehetőséget adva a kormány jeles képviselőjének a „megnyugtató” válaszadásra.

- Létezik – *mondja Harrach Péter* - az úgynevezett irányított területi kiegyenlítési rendszer, amelyről az érintettek állítják: nem tudja betölteni a szerepét. A kérdésük: nem kellene-e újragondolni és átfogó szabályozást készíteni erre a rendszerre?

- A 2007-es költségvetési törvénynek a normatív támogatásokat is érinti ez a kérdés. A támogató szolgálatok normatív támogatása közel 15 százalékkal, a közösségi ellátásoké több mint 3 százalékkal, a fogyatékos személyek bentlakásos ellátása közel 2 százalékkal, a fogyatékosok átmeneti ellátása több mint 4 százalékkal csökken. Ha ehhez hozzáadjuk az inflációt, a drasztikus ár-, adó- és járulékemeléseket, akkor máris nyilvánvaló, hogy lehetlenné válik a karitatív szolgálatoknak a működése, vagy: túl nagy árat kell fizetni érte az ellátottaknak, illetve az ellátóknak.

- Az is kérdés, hogy az újonnan indított férőhelyek miért csak a felét kapják a többi férőhelyre jutó finanszírozásnak?

Csizmár Gábor szociális és munkaügyi minisztériumi államtitkár elismerte:

- Az irányított területi kiegyenlítési rendszer azon formája, amelyet az előző évi költségvetési törvény a kormány számára előírt mint rendeletalkotási kötelezettséget, csakis átmeneti lehet, hiszen együtt kellene szabályozni a kapacitásokat az állami, önkormányzati, egyházi és civil szolgáltatók esetében. Szándékunkban áll újragondolni ezt az egész szabályozást, mert meggyőződésünk, hogy csakis szektorsemlegesség felé érdemes és lehet menni a jövőben.

Megemlítette a 2007. évi normatívákat is az államtitkár úr:

- Biztosíthatom, hogy a 2007. évre tervezett állami normatív hozzájárulások volumene nem csökkent 2006-hoz képest, csupán egy átrendezést hajtottunk végre. A lakóhely közeli alapszolgáltatások fejlesztése érdekében megemelkedett az étkezési normatíva és a házi segítségnyújtás normatívája, - más normatívák kárára, ez kétségtelenül igaz. 2007-től az alapszolgáltatások bizonyos körénél bevezettük a szociális rászorultság vizsgálatát. És valóban igaz, hogy hét területen jogcím esetében - jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, támogató szolgálat, közösségi ellátások, utcai szociális munka, lakóotthoni ellátások, demens személyek bentlakásos ellátása és az emelt színvonalú ellátás - az új és a már működő szolgáltatók eltérő normatívára lesznek jogosultak. És az is igaz, hogy az új belépők 50 százalékosra, a bentiek 100 százalékosra jogosultak. De, van egy költségvetési keret, amivel pályázat útján ezt az 50 százalékot kipótolható.